

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie z wniosku K. P.

przy uczestnictwie D. D., J. G., Z. C., C. M., W. M., J. B., J. Ł. o zasiedzenie, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 września 2005 r., na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki J. Ł. na postanowienie Sądu Okręgowego w C. z dnia 12 kwietnia 2005 r., sygn. akt VI Ca (...),

1/ odrzuca skargę kasacyjną;

2/ nie obciąża uczestniczki J. Ł. kosztami postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2005 r. Sąd Okręgowy w C. oddalił apelację uczestniczki J. Ł., złożoną od postanowienia Sądu Rejonowego w C. z dnia 16 września 2004 r. w sprawie o zasiedzenie.

J. Ł. w skardze kasacyjnej zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci art. 172 k.c. Uczestniczka zaskarżyła postanowienie Sądu Okręgowego w całości, wniosła o jego uchylenie oraz uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie mają zastosowanie przepisy dotyczące skargi kasacyjnej w wersji redakcyjnej i numeracji obowiązującej po dniu 6 lutego 2005 r. (art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98).

W art. 398⁴ § 1 k.p.c. zostały określone wymagania wobec treści skargi kasacyjnej. Skarga kasacyjna powinna zatem zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

W przypadku wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), w praktyce chodzi o wykazanie okoliczności, które podlegają badaniu w tzw. przedsądzie, czyli występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie, nieważności postępowania oraz oczywistej zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżąca w skardze kasacyjnej nie zamieściła wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ani żadnego uzasadnienia takiego wniosku. Nie można uznać za spełnienie tego wymagania stwierdzenia skarżącej, że „Kasacja uważa, że zostało w sposób rażąco naruszone prawo to jest treść art. 172 k.c. przez Sądy w C. co uzasadnia złożenie kasacji.”

Należy podkreślić, że zachowuje aktualność dotychczasowe utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym wymagania dotyczące skargi kasacyjnej z art. 398⁴ § 1 k.p.c. mają samodzielny byt, stąd niedopuszczalne jest traktowanie ich zamiennie. Stanowi o tym jednoznaczna treść ustawy, wskazująca na odmienny przedmiot regulacji. Nie wystarczy również sam wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ponieważ art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wyraźnie stanowi, że oprócz samego wniosku konieczne jest też jego uzasadnienie.

Z przedstawionych przyczyn należy uznać, że skarżąca nie spełniła obowiązku określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. i dlatego jej skarga kasacyjna podlega odrzuceniu, bez wzywania do uzupełnienia tego braku (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 102 k.p.c., z uwagi na trudną sytuację materialną uczestniczki.